

Beste vrienden

Ik heb, voor wij "echt" beginnen, een vraag, neen, een uitnodiging aan u allen :

Leg je geest even stil –
vergeet wat gister gebeurde
of morgen zou moeten gebeuren.
Maak het stil in je hoofd,
strek je – figuurlijk – breed uit,
luister naar het woord
en vooral :
g e n i e t van het woord en van de muziek.

Ik zou zeggen – geïnspireerd door het sneeuwlandschap -
laat je helemaal glijden
laat je ogen straks wegglijden naar lang geleden
laat de woorden als vlokjes verse sneeuw in je oren vallen.

Wij gooien vanmorgen met de woord-sneeuwballen van vier dichters.
Vier dichters die een stevige band hadden met ons dorp Koekelare.

Ons motto vanmorgen is: hoe dichter, hoe liever.

In de allereerste plaats nemen wij Karel de Gheldere even dichter.

Karel de Gheldere

het eerste wat je dan denkt of zegt:

is dit niet onze dokter-dichter die in de Dorpsstraat woonde
en werkte én dichtte ?

Jawel, dié Karel de Gheldere,
leerling van onze poëtische reus uit de 19de eeuw,
leerling van deze icoonfiguur die het beeld, het woord, het ritme, de dans
in onze gedichten deed ... zwellen:
Guido Gezelle

Samen met Hugo Verriest en Eugeen van Oye was hij dus leerling van Gezelle.
Met name in de poësisklas – Nomen est omen – in het Klein
Seminarie van Roeselare.

Dit tussen twee haakjes: het was OOK de niét heimelijke bedoeling van Guido Gezelle
om van zijn knapste leerlingen ... priesters te maken.

Paul Snoek

Letterlijk een zondagskind, want
geboren op zondag 17 december 1933
in de ouderlijke slaapkamer in het Oost-Vlaamse stadje Sint-Niklaas.

Leerling van priester-dichter Anton van Wilderode, in het Sint-Jozef Klein Seminarie van Sint-Niklaas. Paul over Anton van Wilderode:

Hij leerde mij als geen ander waar een gedicht begint.

De jonge Paul Snoek : een stoere jongen. Op z'n moto Bultaco 250 cc.
Zijn hele leven een rebels en beminnelijk man.
Als dichter een experimenteel en soms cynische "VijfENvijftiger", tijdgenoot èn concurrent van "vijftiger" Hugo Claus.
In zijn latere werk een zuiver romantisch en lyrisch dichter.
Een van de beste dichters die wij hebben.

Dié Paul Snoek, een Koékelaarse dichter ?

Ja zeker.

Niet dat hij hier gewoond heeft, dat niet. Net niet.

Hij heeft hier wel een aantal jaren gewerkt.

Edmond Schietekat – want dit is zijn echte naam – wilde eigenlijk naar de zeevaartschool. Hij droomde ervan om kapitein ter lange omvaart te worden.

Zijn ouders – zij hadden een textielbedrijf – vonden dit te gevaarlijk. Studie in de Rechten: dat moest hij doen. Na twee jaar Rechten (en cafébezoek) hield hij dit voor bekeken en deed zijn legerdienst. Daarna ging hij eerst aan de slag in de weverij van zijn vader. Paul was een briljante verkoper – van sjaals, nota bene - maar geen echte zaakvoerder.

In 1965 kwam hij als verkoopdirecteur werken in het toen expansieve bedrijf van paalfunderingen ATLAS PALEN in .... Koekelare.

Tijdens deze jaren – hij bleef tot in 1975 bij Atlas Palen en woonde een tijdlang op een boerderijtje in Spermalie – toen leerde hij hier, op café en zowat overal te velde, heel veel mensen kennen.

Maar voor ons, vandaag, belangrijker is het feit dat hij zijn poëzie, volgens sommigen zijn beste poëzie, schreef in zijn Koekelaarse tijd.

't is dat de grond hier gedichten ademt en wasemt.

Karel Anneessens

priester-dichter

geboren in Menen op 3 oktober 1924.

Priester gewijd in 1949.

Was opvoeder in een school in Brugge.

Daarna kapelaan te Oostvleteren en

van 1963 tot 1985 onderpastoor te Lendeledede.

In 1985 wordt hij pastoor in de parochie van De Mokker. Tot in mei 1999.

Dan werd hij nog aalmoezenier in het RVT Sint-Jozef te Passendale. Tot in 2004.

Hij stierf in Passendale op 28 januari 2007. Hij was toen bijna 83 jaar oud.

Op zijn eigen gedachtenisprentje heeft hij laten schrijven:

Ik wil priester zijn in alles wat ik zeg of niet zeg,
in alles wat ik doe of niet doe.

Karel Anneessens, sommigen onder jullie hebben hem beter gekend,
hij was echt een kunst-minnend man.

Hij stamde dan ook uit een artistieke familie van orgelbouwers. Zijn broer
is kunstglazenier-beeldhouwer. Van die broer zijn er drie glasramen te zien
in de kerk van De Mokker.

Karel was artistiek een echt bezige bij.

Alfred Weustenraad

Werd geboren te Loker in het jaar 1860 en stierf te Sint-Truiden in 1878 toen hij bijna
18 jaar was.

Zijn vader, van geboorte een Limburger, was ontvanger van belastingen.

In deze functie verhuisden zij vaak: van Loker naar Harelbeke, dan naar Lendeledede,
vandaar naar Oostvleteren, Roeselare.

Tussen 1874 en 1878 woonde het gezin bijna vier jaar in Koekelare. Een paar maand
nadat zij opnieuw moesten verhuizen, met name naar Sint-Truiden, stierf de jonge
Alfred.

Alfred had poëtisch talent. Waarschijnlijk werd het ook gevoed toen Alfred in het Klein
Seminarie van Roeselare college liep en er Hugo Verriest als leraar en Alfred
Rodenbach als medeleerling leerde kennen. Het was trouwens de tijd (in 1875) van
Vliegt de Blauwvoet ? Stormop Zee ! en de Grote Storinge olv Rodenbach.